

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα : Σοφοκλέους 10 Τηλ. 34.659	ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ I—30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. *Ετ. ΙΓ' ἀρ. φύλ. 39-40 (133-134)
--	--	---

Ἀπό τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν
Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Οἱ πόδοι τοῦ Προσωπικοῦ. — Τὶ δὲν ἔκαμαν αἱ Κυβερνήσεις. — Πῶς δὰ προληφθοῦν σφάλματα εἰς τὸ μέλλον

Ἔομιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου
— κ. ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ —

Τὴν 26 Ἀπριλίου 1947 ἔλαβε χώραν ἡ ἑτησίᾳ τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κ. Γ. Πεσμαζόγλου ἀνάγνωσιν τῆς ἐκδόσεως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κων. Ἀποστολόπουλος, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Μέτοχοι,

Κατὰ τὰς δύο προηγουμένας Τακτικὰς Συνελεύσεις μοῦ ἔκαματε τὴν τιμὴν νὰ με ἀκούσετε μετὰ προσοχῆς καὶ συμπαθείας ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς μας. Σὰς εἶμαι εὐγνώμων δι' αὐτὸ καὶ σὰς παρακαλῶ ὅπως μοῦ ἐπιτρέψητε ἵνα σὰς ἀπασχολήσω καὶ σήμερον.

Τότε εἶχα τὴν τιμὴν νὰ σὰς μεταφέρω δύο κεφαλαιώδεις πόδους τοῦ Προσωπικοῦ καὶ οὗτοι ἦσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ ταχεῖα ἐπάνοδος ταύτης εἰς τὸν προπολεμικὸν κοινωφελὴ προορισμὸν τῆς ὡς Ἰδρύματος Ἱστορικοῦ, Ἐθνικοῦ καὶ Πανελληνίου ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐκ μέρους τῆς Συνε-

λεύσεως τῶν Μετόχων παραχώρησις τοῦ δικαιώματος εἰς τὸν παράγοντα «ΕΡΓΑΣΙΑ» ἵνα συμμετέχη εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, τοῦδ' ὅπερ πιστεύομεν ὅτι δὰ συντελέση εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἰδρύματος, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν εἰς τὰ ἀφορώντα τὸ Προσωπικὸν ζητήματα.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν δὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ διατυπώσω τὸ παράπονον, ὅτι παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς σημερινῆς Διοικήσεως ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην κατεύθυνσιν τῆς μεγάλης προσωπικότητος τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀλεξ. Διομήδους, οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἐπρόσεξαν ὅσον ἔπρεπε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ δὲν ἐχρησιμοποίησαν, εἰς ὅσων ἔκτασιν ἔδει, τὰς τεραστίαις δυνατότητας αὐτῆς, δυνατότητας τὰς ὁποίας τῆς ἔχουν ἐξασφαλίσει ἡ λαμπροτάτη παράδοσις, ἡ πίστις τῆς, τὸ ἐκτεταμένον δίκτυόν τῆς, ἡ τελεία ὀργάνωσις τῆς καὶ τὸ ἐμπειρότατον καὶ πρό

παντός τὸ ὑγιῶς καὶ ἐθνικῶς κατὰ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν ἀνατεδραμμένον προσωπικὸν τῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶναι ἀπὸ τὰ τιμαλφῆ ἐκεῖνα ἀποκτήματα τοῦ τόπου, τὰ ὁποῖα δὰ πρέπη πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ νὰ προσέχη ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ ὄχι μόνον νὰ τῆς προστατεύη τὰ διὰ συμβάσεων καὶ Νόμων κατωχυρωμένα δικαιώματά της, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν προικοδοτῆ με πρόνομίας διαρκῶς καὶ ἀκαταπαύστως.

Σήμερον Κυβερνήτης τῆς Χώρας εἶναι ὁ Μέντωρ τῶν Τραπεζιτῶν καὶ πρῶην Διοικητῆς μας κ. **Δημ. Μάξιμος**, τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὸν καὶ δεδικοιολογημένον τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ αἰωνοβίου τραπεζιτικοῦ Ἰδρύματος, ὅπως εἶναι γνωστοτάτη ἐπίσης εἰς ἅπαν τὸ Πανελλήνιον ἢ ἀντικειμενικότης τῶν σκέψεών του, χωρὶς τὴν παραμικρὰν αἰσθηματογικὴν προδιάθεσιν, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔβλεπε ποτὲ καὶ δὲν βλέπει καὶ σήμερον, εἰμὴ τὸ καθολικὸν συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τὸ ὁποῖον πιστεύει ὅτι ἐξυπηρετεῖται — ὅσον ἀφορᾷ τὸν Τραπεζιτικὸν τομέα — μὲ ἰσχυροτάτην καὶ πυρετωδῶς ἐργαζομένην τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ μὲ τὸ ἀναμφισβήτητον ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἐνδιαφέρον ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Χώρας, δὰ πραγματοποιηθῆ ὅ,τι μέχρι σήμερον αἱ πολλαὶ ἀντιξοότητες δὲν ἐπέτρεψαν νὰ γίνῃ, ἵνα τὸ Ἴδρυμα ἐπαναποκτήσῃ τὴν παλαιὰν αὐτοῦ αἴγλην καὶ ἰσχύν.

Καὶ ἤδη ἔρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰσδοχῆς ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, τὴν ὁποῖαν εἰς τὴν προηγουμένην Συνέλευσιν ἐχαρακτήρισα ὡς διασταύρωσιν αἵματος καὶ οὐχὶ ἀπλῶς ὡς παραχώρησιν τοῦ Κεφαλαίου πρὸς τὴν Ἐργασίαν.

Οὔτε ὁ ὑποφαινόμενος, οὔτε οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Συμβούλιον τοῦ

Συλλόγου Συνάδελφοί μου, οὔτε καὶ τὰ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἀνήκουν μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἀντικρίζουν τὸ κεφάλαιον ὡς ἀντίδικον. Ἔτι περισσότερον, ἀρνούμεθα νὰ ἀκούσωμεν τοιαύτην ἄποψιν ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ σχέσεων μέσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Μία τοιαύτη ἀντίληψις δὲν μᾶς ἀδικεῖ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐρεδίζει. Ὅπως τὴν εὐημερίαν τῆς καὶ τὴν πρόδοδόν τῆς ἢ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν τὴν ἀναζητῆ παρὰ εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόδοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, οὔτω καὶ τὸ Προσωπικὸν τὴν ἰδικὴν του εὐημερίαν καὶ τὴν ὀμαλήν σταδιοδρομίαν του πιστεύει ὅτι δὰ τὴν ἀνεύρη εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ Ἰδρύματος καὶ μόνον εἰς αὐτὴν. Πρόκειται περὶ μιᾶς ἰδιοτύπου, ὑγινοῦς καὶ ἀδιάστως ἐνσταλαγμένης εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Συναδέλφων μου ἀντιλήψεως, τὴν ὁποῖαν σπανίως καὶ δυσκόλως δὰ συναντήσῃ τις εἰς ἄλλους ὁργανισμούς.

Τόσον εἶναι ἀληθὲς αὐτὸ πού σᾶς ἀναφέρω, Κύριοι Μέτοχοι, ὥστε πολλάκις ἐπεκρίθη τὸ σημερινὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ὅτι — ἀπολέσαν τελείως τοὺς συνδικαλιστικούς του προσανατολισμούς — ὑποδύεται μόνον τὸν ρόλον τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς εἰς ἔξαρσιν τῶν πρὸς τὸ Ἴδρυμα καθηκόντων τοῦ ὑπαλλήλου.

Θὰ ἠδυνάμην εὐχερῶς νὰ ἀπαριθμήσω σειρὰν γεγονότων τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ ἔτος 1946 καὶ τὰ ὁποῖα ἐδικαίωσαν κατὰ τὸν ἀπόλυτον τὴν εὐστάθειαν τῶν ἀντικειμενικῶν ὄρων τοῦ αἰτήματός μας.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ εἰσδοχὴ ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς δὲν δὰ πρέπη νὰ καθιερωθῆ διὰ νόμου.

Ἀντιθέτως πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ ὑμᾶς, Κύριοι Μέτοχοι, ὡς ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῶν δεσμῶν τοῦ Ἰδρύματος, τῶν ὁποίων ὁ σκο-

πός, μαζί με τὴν εὐρυθυμότεραν ὀργανικὴν λειτουργίαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐγκαινιάσῃ, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προσπάσιον τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς κατὰ τρόπον γονιμώτερον.

Ἡ ὠριμότης τοῦ Προσωπικοῦ ἀφ' ἑνὸς μετὰ ἐπιβάλλει ἀναγνώρισιν τοῦ ζωηροτάτου ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἐνδιαφέροντός του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ἀσφαλῆ καὶ ἱκανὴν νὰ προλάβῃ ἐφεξῆς ἀψυχολογήτους ἐνεργείας, ὡς ἐκεῖναι αἰτίνας ἔχουν δημιουργήσῃ σήμερον εἰς τὰς μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ σχέσεις μίαν κατάστασιν οὐχὶ ἐποικοδομητικὴν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

Μετὰ τὸν κ. Ἀποστολόπουλον ἔλαβον τὸν λόγον οἱ μέτοχοι καὶ πρῶην Συνάδελφοι κ. κ. Γεράσι. Μεταξῆς καὶ Εὐάχ. Φαρμακίδης, ὁ χρηματιστής κ. Βλαχάκης, ὁ ἐκπρόσωπος τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ τέλος ὁ μηχανικός κ. Παπανικολάου.

Ὁ κ. Ἀποστολόπουλος δευτερολογήσας, παρεκάλεσε τοὺς κ. κ. Μετόχους νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι ὁ μέγας ὄγκος τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς λαμβάνει ἀποδοχὰς ἴσας πρὸς τὰ 25—45 ο)ο τῶν προπολεμικῶν καὶ δὲν πρέπει συνεπῶς νὰ μείνῃ ἢ ἐντύπωσις ὅτι τὸ Προσωπικὸν ἀμείβεται ἐπαρκῶς.

Ἡ Συνέλευσις τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας

Εἰς τὰς 17 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἔλαβε χώραν ἡ Συνέλευσις τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας, καθ' ἣν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἀφοῦ ἐπήνεσε τὴν ὀργανωτικὴν προσπάθειαν τοῦ Ταμείου διὰ τὴν περιθαλψίν τῶν Μελῶν, κατεφέρθη κατὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀνάμιξίν του εἰς ἀλλότρια καθήκοντα καὶ κατέκρινε δριμύτητα τὴν τακτικὴν αὐτοῦ διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν διεχειρίσθη ἔναντι τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τὸ αἶτημα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεών της πρὸς τὸ Ταμεῖον. Συγκεκριμένως ὁ Σύλλο-

γος κατηγόρησε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, διότι ἀντέδρασεν εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς χορήγησιν τῆς παιδικῆς μερίμνης, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σύλλογος εἶχε λάβει ὑπόσχεσιν ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1945 καὶ ὅτι κατόπιν τῆς ἀντιδράσεως ταύτης ἐχρειάσθη ἐντονώτατος ἀγὼν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν παιδικὴν μερίμναν. Ἐπίσης κατέκρινε τὴν τακτικὴν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου εἰς τὸ ζήτημα τῆς διεκδικήσεως ἐκ μέρους του παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῶν καθυστερουμένων πρὸς τὸ Ταμεῖον ποσῶν, ὡς καὶ τῆς καταβολῆς ἐφεξῆς τῆς κανονικῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἡ περιθαλψὶς τῶν μελῶν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ Ἔγγραφα νὰ ὀλοκληρωθῇ καὶ αἱ ἐπαχθεῖς εἰσφοραὶ τῶν Συναδελφῶν νὰ μειωθῶν καὶ τὸ ἐπικουρικὸν Ταμεῖον εἰδικῆς προστασίας νὰ λειτουργήσῃ τὸ συντομώτερον. Κατὰ τὴν ὡς ἂν Συνέλευσιν διεπράχθησαν καὶ ἕτερα ἀσυγχώρητα λόδη ἐκ μέρους τῶν Διοικούντων τὸ Ταμεῖον, τὰ ὁποῖα ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἀνεμένομεν καὶ διὰ τὴν ἀποτροπὴν τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐγκαίρως καὶ καταληλῶς εἶχε γίνεῖ ὅ,τι ἔπρεπε. Ἀντιθέτως ὁ Σύλλογος, λίαν συκρατημένος καὶ ἐκ λόγων συναδελφικοῦ καθήκοντος καὶ ἐκ λόγων συνοχῆς τοῦ Προσωπικοῦ καὶ με ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς λίαν διαφανεῖς, ἔκαμε τὸ καθήκον του διὰ τῆς περαιτέρω σιωπῆς καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἀποχωρήσεώς του εἰς μίαν στιγμὴν ποῦ δὲν εἶχε πλέον τὸ δικαίωμα νὰ παραμείνῃ χωρὶς τὸν βέβαιον κίνδυνον τῆς πλήρους ἐκτροπῆς.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην ὠμίλησαν οἱ Συνάδελφοι κ. κ. Μ. Μελετόπουλος, Ἄθαν. Σιώρης, Χρ. Βούλγαρης, Δημ. Δελακῶτσος, Α. Τιμερλῆς καὶ Θεοφ. Βενακίδης ὑπὲρ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ οἱ Χαρ. Θεοδωρίδης, πρῶην Σύμβουλος τοῦ Ταμείου, Ὁδ. Κοντόπουλος καὶ Γ. Θεοδῶρου, οἵτινες κατέκριναν τὴν τακτικὴν αὐτοῦ.

Ἡ μετάταξις τῶν Γυναικῶν

Αἱ ἔχουσαι δικαίωμα μετατάξεως Συνάδελφοι γυναικῆς ἐβρίσκονταί ἐν ἀναστατώσει ἀπὸ ἡμερῶν καὶ τοῦτο διότι ἐπληροφορήθησαν ὅτι, ὡς γίνεται ἡ μετάταξις, εἶναι δῶρον ἄδωρον καὶ ἐμπαιγμός. Τὸ ζήτημα ἀψησῶλησεν ἀμέσως τὴν Διοικ. Ἐπι-

τροπήν τοῦ Συλλόγου, ἥτις προέβη εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις. Ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσεν ὅτι δὰ γίνῃ ἡ μετὰ ταῖς ἴνα βοηθηθῶν αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες. Ὁ Διευθυντὴς κ. Δημητριάδης μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἤκουσε τὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου. Οὕτω ἐλπίζεται ἡ ὁμαλή τακτοποιήσις τοῦ αἰτήματος τούτου.

Τὸ δάνειον τῆς ΟΥΝΡΑ

Παρὰ τὰ ἀλλεπάλληλα διαβήματα τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου τὸ δάνειον διὰ τὴν προμήθειαν τῶν εἰδῶν τῆς ΟΥΝΡΑ δὲν εἶχεν ἐγκριθῆ μέχρι τέλους τοῦ μηνός, ἐνῶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατεβλήθη τοῦτο πολλὰς ἡμέρας ἐνωρίτερον. Ἐπίσης τὰ χορηγούμενα δάνεια ὑπολογίζονται εἰς τὴν ὡς ἄνω Τράπεζαν Ἑλλάδος ἐφ' ὄλων τῶν ἀποδοχῶν, ἥτοι καὶ ἐπὶ τῶν γενομένων αὐξήσεων κατὰ 25 ο/ο καὶ ἐπὶ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς. Ὁ Σύλλογος προέβη εἰς νέον διάβημα παρὰ τῇ Διοικήσει.

Συγκέντρωσις εἰς τὴν Λέσχην

Τὴν 29ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἔλαβε χώραν συγκέντρωσις εἰς τὴν Λέσχην μας τῶν διγόντων ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ τῶν ὀδικηθέντων ἐκ τῶν VALEURS. Ἐπίσης εἶχον προσέλθει καὶ οἱ μὴ λαβόντες τὸ ἐπίδομα Λογιστοῦ Συναδέλφου. Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτάσει τὴν πορείαν τῶν ζητημάτων καὶ ἐκάλεσε τοὺς Συναδέλφους νὰ λάβωσι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐλευθέρως καὶ ἀσιάστως ἐπὶ τῆς προτάσεως πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν διατῆςδικαστικῆς ὁδοῦ. Μετὰ τὴν ἐπακολούθησάν σαυζήτησιν ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ ἐξουσιοδότησις εἰς τὸν Δικηγόρον κ.Ι. Καποδίστριαν ἵνα ἐγείρῃ ἀγωγὰς.

Ἀνάστατον τὸ Προσωπικόν

Ἐνα ζήτημα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα εἶναι τὸ τῆς ρυθμίσεως τῆς ἐκ τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας ἀποζημιώσεως τῶν ἐξεληθόντων λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, τῶν οἰκογενειῶν τῶν θανόντων Συναδέλφων, ὡς καὶ ἐκείνων οἱτινες δὰ ἀποχωρήσουν εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἐνῶ τὸ ζήτημα—τῇ φροντίδι τῶν Συλλόγων—προωδήθη καὶ εἶχε καταλήξει τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου, ἐν τούτοις σκοπίμως σιωποῦν αἱ Διοικήσεις εἰς τὸ ὑποβληθὲν σχέδιον καὶ τοῦτο ἵνα ἐπιτύχουν διὰ τῆς ἀνα-

βολῆς τὴν μὴ ὀλοσχερῇ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἐδοκίμασε κάποιαν χαρὰν ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι λύεται τὸ ζήτημα τοῦτο, εὐρίσκεται ἤδη ἐν ἀπογοητεύσει καὶ ἀναστατώσει μὲ τὴν ἀψυχολόγητον καὶ ἄσκοπον αὐτὴν ἐκκρεμότητα.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἤδη ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ 4 ο/ο ἐφ' ὄλων τῶν ἀποδοχῶν, ἐνῶ ἡ ἰδικὴ μας δὲν ἔλαβεν ἀκόμη οὔτε αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, παρὰ τὰ ἐκ νέου διαβήματα τοῦ Συλλόγου.

Τὸ ἐπίδομα 15 ο/ο Βορείου Ἑλλάδος

Παρετάδη ἡ προδεσμία καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος 15 ο/ο εἰς τὸ Προσωπικόν τὸ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα μέχρι τέλους Μαρτίου 1948.

Ἐπίδομα πολυετίας

Τῇ 24ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐξεδόθη ἐγκύκλιος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται, προκειμένου περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος πολυετίας, ἡ προϋπηρεσία παρ' ἀνωνύμοις Ἐταιρίαις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἔχουσι σημερινὰ κεφάλαια, ἐξ ἀναπροσαρμογῆς, ὄρχ. 500 ἑκατομ. καὶ ἄνω.

Τὸ ἐπικουρικόν Ταμεῖον

Τὸ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» δημοσιευθὲν σχέδιον Κανονισμοῦ ἐιδικῆς προστασίας τῶν ἀποχωρούντων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν προῶρως θνησκόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ Συναδέλφων ἔσχεν εὐμενεστάτην ἀπήχησιν εἰς ὀλόκληρον τὸ Προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἀναμείνῃ τὴν ταχεῖαν πραγματοποίησιν τοῦ στοιχειοθεστοῦ αὐτοῦ μέτρου, ἐπὶ πλέον δὲ ὑπολογίζει καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν διδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐνισχύσῃ μίαν ἀξιεπαινον πρωτοβουλίαν τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά της μὲ κάτι τὸ ὁποῖον δὰ ἀποσπᾷ διαρκῶς τὴν εὐγνώμοσυνην τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς εὐεργετικὰς ταύτας διατάξεις τοῦ Ταμεῖου Ἀλληλοβοηθείας. Εἰς σχετικὸν διάβημα τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσεν ὅτι δὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας

Εἰς νέα διαβήματα τοῦ Συλλόγου παρὰ τῷ

κ. Διοικητῆ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, ὁ κ. Διοικητῆς ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως.

Ἡ ἐνοποίησης τῶν δανείων

Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μελετᾶται ἡ ἐνοποίησης τῶν δανείων διὰ τῆς χορηγήσεως ἐνὸς νέου δανείου ἐκ τριῶν πλήρων μηνιαίων ἀποδοχῶν (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς αὐξήσεως 25 ο)ο καὶ τῶν συνεργειακῶν ἀμοιβῶν). Ἐξ αὐτοῦ θέλουν συμψηφισθῆαι μέχρι τοῦδε πάσης φύσεως ὀφειλαί, ἡ δὲ ἐξόφλησις τοῦτο θὰ γίνῃ ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας. Ὁ κ. Διοικητῆς τῆς ἰδικῆς μας Τραπεζῆς ἐδήλωσεν εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου ὅτι μελετᾶ τὸ ζήτημα τοῦτο εὐμενῶς.

ΣΧΟΛΙΑ

Τι ἔκαμεν ἡ Διοίκησις ;

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς μας ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀποστολόπουλος, λαβὼν τὸν λόγον, ὠμίλησε διὰ τὸ ζήτημα τῆς μὴ χρησιμοποίησεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὄλων τῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς καὶ διὰ τὴν εἰσοδήν ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον.

Καὶ μᾶς γεννᾶται, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τὸ ἐρώτημα τί ἔκαμεν ἡ Διοίκησις διὰ τὸν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους σεβασμὸν τῶν διὰ νόμων καὶ συμβάσεων κατωχυρωμένων δικαιωμάτων τῆς Τραπεζῆς μας καὶ διὰ τὴν προικοδότησιν καὶ μὲν τινὰς προνομίας ; Ἐρωτῶμεν ἐπίσης, ἐάν εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον μετεῖχον καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ περιφροσύνη ἐδελουσία ἐξοδος ὡς καὶ ἄλλα ἀτυχῆ μέτρα, τὰ ὅποια ἔχουν καταστήσει τὸ μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ χάσμα ἀγεφύρωτον ; Ὁ κ. Διοικητῆς ὠμολόγησε τὸ σφάλμα του ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐδελουσίας. Ἐν τούτοις κρατεῖ εἰς τὰς θέσεις των καὶ προσιθάζει κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοὺς εἰσηγητὰς τοῦ μέτρου τῆς ἐδελουσίας καὶ ἀντιδικεῖ μὲ τὸν Σύλλογον, ὅστις τὸν ἰκέτευεν ἐπὶ μῆγας ἵνα μὴ διαπραχθῇ τὸ ἀνοσιούργημα αὐτὸ ὅπως καὶ τό-

σα ἄλλα, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι εἶναι ἀκόμη χειρότεροι, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσοσ ἀπτεῖ ὅσον ἡ ἐδελουσία.

Ἰδοὺ πῶς μεταχειρίζεται ἡ Διοίκησις τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ. Καὶ ἔπειτα ἔχει ἄδικον ὁ Σύλλογος, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι κύριον γνώρισμα τῶν Διοικήσεων εἶναι νὰ ξεχωρίζουν τὸ χρήσιμον ἀπὸ τὸ ἐπιζήμιον ;

Ἡ ὑπόθεσις Σαλοῦστρου

Ἐπεριμέναμεν ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἐκδηλώσῃ τὴν θλίψιν της διὰ τὸ ἀτυχὲς γεγονός νὰ δοθοῦν πιστώσεις εἰς τὸν... μεγαλοεπιχειρηματίαν Σαλοῦστρον καὶ ἐνῶ προεκλήθη εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων, δυστυχῶς δὲν τὸ ἔκαμε, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐμίλωνε τὴν δυσμενεστάτην ἐντύπωσιν, ἣτις ἐδημιουργήθη καὶ εἰς θάρος τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰς θάρος αὐτῆς τῆς ἰδίας. Κάτι περισσότερο, θὰ ἀνεκουφιζετο ψυχικῶς καὶ τὸ Προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀσυνήθιστον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοιοῦτου εἴδους ὀλισθηρότητας τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀρμοδίων. Καὶ αὐτὸ εἶχε σημασίαν.

Ἄλλοτε καὶ σήμερον

Ἄλλοτε αἱ Διοικήσεις ἐνεφάνιζον εἰς τὰς Συνελεύσεις τῶν Μετόχων τὴν κατάστασιν τοῦ Προσωπικοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδοχῶν, ὄχι καλῆν. Ἐνῶ ἡ σημερινὴ Διοίκησις μας ἔκαμεν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν δὲν συμβαίνει αὐτό.

Νὰ παραιτηθῇ πάραυτα

Ἐάν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας ἱερὰς ὑποχρεώσεις της τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ παραιτηθῇ ἁμέσως εἰς ἐνδειξὴν ἐντονωτάτης διαμαρτυρίας καὶ νὰ ἐκδέσῃ τὴν ὄλην ὑπόθεσιν εἰς τὸ Προσωπικόν. Αὐτὸ τοῦ ἐπιβάλλει τὸ πρὸς τοὺς Συναδέλφους καθῆκον του. Ἄς μὴ φοβηθῇ, ὅτι, οὕτω πρᾶττον, θὰ δίκαιωσῃ πανηγυρικῶς τὸν Σύλλογον, διότι οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου δὲν ἐπιδιώκουν καὶ δὲν θέλουν πιστοποιητικά. Ἐχουν ὀρεκτὸν πιστοποιητικὸν τὴν συνειδησίν των ὅτι ἐπετέλεσαν τὸ καθῆκον των καὶ ἐναντι τοῦ Προσωπικοῦ, οὕτινος τὰ συμφέροντα ἔχουν ταχθῆ νὰ πρσασιζοῦν καὶ ἐναντι τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον, πιστεύουν ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς των,

ζωηρώς υποστηρίζουν. Ἐκείνο ποῦ προέχει εἶναι νά λύνονται τὰ ἀδικαιολογήτως ἐκκρεμοῦντα ζητήματα, ἡ ἀποτελεμάτως τῶν ὀποίων καί τὸ Προσωπικόν καί τήν Τράπεζαν ζημιώνει.

Καθόλου περίεργον

Κατά τήν τελευταίαν Συνέλευσιν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἐδίδετο μία μάχη ἐκ μέρους μας, ἡ ὁποία — διατί νά τὸ ἀποκρύψωμεν — εἶχεν ἀντιμέτωπον τήν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς. Διότι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, ἀφοῦ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, σκοπὸς μας ἦτο ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεών της πρὸς τὸ Ταμεῖον. Καί ἡ «καλή» καὶ «ἀφελής» μειοψηφία, ἡ ὁποία ἐγνώριζε τὰ καθέκαστα ἐν λεπτομερείᾳ, ἠγέρθη καὶ εἶπεν, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, ὅτι, «καλὰ εἴμαστε, καλὰ περναῖμε μὲ τὸ Ταμεῖον καὶ δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νά παραπονοῦμεθα». «Ἀντιθέτως μάλιστα συγχαρητήρια ἔχομεν νά ἀπευθύνωμεν». Καί οἱ καλοὶ αὗτοι Συνάδελφοι καὶ ἀκόμη καλύτεροὶ «συνδικαλιστὲς» ἐνόμισαν ἄραγε πῶς ἔκαμαν τὸ καθῆκον τους; Νομίζουν μήπως ὅτι ὁ συναδελφικὸς κόσμος τρώγει χορτάρια καὶ ὅτι δὲν καταλαβαίνει τοὺς στενοὺς δεσμούς των μὲ τήν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι τὸ προδιαγεγραμμένον σχέδιόν των εἶναι ν' ἀντιτάσσονται κατὰ πάσης προσπάθειά τοῦ Συλλόγου, τοῦ ὁποίου τὸ πρόγραμμα — κατακάθαρα συναδελφικόν — ἀντιστρατεύεται πρὸς τὰς ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐντολάς; Δὲν εἶναι περίεργος συνεπῶς ἡ στάσις των. Περίεργον δὲ ἦτο τὸ ἀντίθετον.

Ἡ οὐδετερότης τοῦ Συλλόγου

Ὁ Σύλλογος οὔτε ἀντιπολιτεύεται τὰς ἐν τῇ Τραπεζῇ λοιπὰς Ὄργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ, οὔτε ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα καθ' ἡμᾶς. Ἔχει ὁμως καθῆκον νά μὴν ἀφίνη αὐτὰς ἀσυδότης ὅταν συμφέροντα τοῦ Προσωπικοῦ δίχωνται. Καί τὸ καθῆκον του αὐτὸ ὁ Σύλλογος τὸ ἐπιτελεῖ μόνον διὰ τῆς ἐνημερώσεως τοῦ Προσωπικοῦ. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ταμεῖον Ὑγιείας δὲν τὸ ἐπράξαμεν οὔτε ἐγκαίρως οὔτε εὐρέως.

Τὸ ἴδιον δύνανται νά λεχθῇ καὶ ὅσον ἀφορᾷ ἄλλας ἐν τῇ Τραπεζῇ Ὄργανώσεις. Ἄλλ' ἐρωτᾶται δὲν τὸ ἐπράξαμεν ἐξ ἀμελείας ἢ καὶ ἐξ ἰδιοτελοῦς ὑπολογισμοῦ; **Ὅχι. Μετα-**

ξὺ δύο κακῶν τὸ μὴ χεῖρον. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Διότι ἀφοῦ ἠτύχησε τὸ Προσωπικόν νά ἀντιμετωπίσῃ τήν Διοίκησιν διαρκῶς ἀρνούμενην, ἡ Σύλλογος ἔκρινεν ὅτι ἔπρεπε νά ἔχη ὅλους μαζί του καὶ κανένα μὲ τήν Διοίκησιν, μολοντί τελικῶς δὲν τὸ ἐπετύχουμεν, ἀφοῦ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἐτάχθη ἔργοις μὲ τήν Διοίκησιν. Ἐκ τῆς ὀρθοτάτης ταύτης — καθ' ἡμᾶς — ἀντιλήθεις καὶ παρὰ τήν ἰσχυρὰν πίεσιν ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων, ἠρνήθημεν νά ἀναμεινωμεν εἰς τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας τοῦ Ταμείου Ὑγιείας καὶ τήν ἐξηγήσῃ αὐτὴν ἡμεῖς ἡμεῖς οὐ δὲν ἐπῆραμεν θέσιν εἰς αὐτάς καὶ ἀφ' ἧς νά ρυθμίσουν τήν ἐκλογὴν οἱ πάντοτε χεύοντες **ἀριστεροὶ**. Ἀλλοίμονον ἐὰν καθιερώσωμεν τοιαύτην ὀλεθρίαν, καθ' ἡμᾶς, διὰ τὸν Σύλλογον ἀρχῆν.

Ὅχι μόνον οἱ ἀριστεροὶ

Τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας δὲν τήν ἐρύθμισαν ἐξ ὀλοκλήρου οἱ ἀριστεροὶ. Τὴν ἔδωσε καὶ τὸ εὐαριθμόν περιβάλλον τῶν περὶ τήν Διοίκησιν, τὸ ὅποτον εἶχεν ἐκστρατεύσει ἀπὸ πρῶτας. Εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας δὲν παρέλειψε νά μετάσχη φιλοτίμως καὶ τὸ ἰδιαίτερον Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως καὶ δικαίως, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνόμισεν ὅτι ὁ Σύλλογος ἦλθεν εἰς ἀντίθεσιν μὲ τοὺς Διοικούντας τὸ Ταμεῖον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποχὴ τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου ἔδωσε τὴν νίκην εἰς τὸ ἴδιον Συμβούλιον. Ὅχι λοιπὸν ἡ οὐδετερότης τοῦ Συλλόγου, οὔτε μόνον οἱ ἀριστεροὶ. Ἀσυνέπεια ὑπάρχει εἰς τοὺς ἀποσχόντας, οἵτινες διὰ τὸν ἓνα ἢ ἄλλον — ἀδικαιολόγητον πάντως — λόγον δὲν προσῆλθον εἰς τὴν ψηφοδόχον. Καὶ ἡμεῖς μὲν δὲν ἀποκρύπτομεν ὅτι διὰ λόγους ἐπιτυχίας τῶν διεκδικήσεων τοῦ Ταμείου, δὲν ἠθέλαμεν νά προσέλθουν καὶ ὅσοι ἀπέσχον καὶ νά πέσῃ τὸ Συμβούλιον, διότι τότε ὑπῆρχεν ἐλπίς νά ἐνδῶσῃ ἡ Διοίκησις. Ἐνῶ τώρα... Ἐκλαμβάνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Διοικήσεως — καὶ μὲ τὸ δίκην της — ὡς στροφὴν τοῦ Προσωπικοῦ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι τὸ θετικόν ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως ὄφελος ἐκ τῆς παραμονῆς τοῦ ἰδίου Συμβουλίου εἶναι νά ἔχη μίαν ὀκλήρην ἐνίσχυσιν ἐναντίον τοῦ Συλλόγου, ὅταν διεκδικῇ

οὔτος τὰ αἰτήματα τοῦ Ταμείου. Καί αὐτό δὲν εἶναι μικρόν.

Ἄς εἴμεθα δίκαιοι

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σημερινὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντες ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Προϊσταμένων μέχρι τοῦ τελευταίου Συνδέλφου εἶναι ἐκλεκτοὶ καὶ ἐκεῖνο ποῦ προσπίπτει ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν παντός ἐπισκεπτομένου τὰ γραφεῖα του εἶναι κατὰ ποῦ καὶ εἶναι ἐκδηλος ἢ προθυμία τῆς ἐπιμέλειας καὶ ἐξόφλησιν παντός προσφεύγοντος εἰς ἐξόφλησιν τῆς ἐπιμέλειας. Ἐπι πλεον, οὔτε τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιμέλειας ἀριστερῶν ἐπέδιωξε τὸ Συμβούλιον

τοῦ Ταμείου, οὔτε τὰ ἔθδικά του φρονήματα δύναται τις νὰ τοῦ ἀμφισβητήσῃ χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῇ κακόπιστος. Εἶναι ἐπίσης ἐκτός συζητήσεως ἢ ἀγνή φιλοδοξία των νὰ φθάσουν τὸ Ταμεῖον εἰς περιωπὴν. τὸ κακὸν ἔγκειται ἀλλοῦ. Καὶ πρῶτον ὅτι, σωθινίζοντες γύρω ἀπὸ τὸ Ταμεῖον, ἐξήλθον τοῦ σκοποῦ των καὶ ἠθέλησαν νὰ κατευθύνουν τὴν πολιτικὴν τοῦ Συλλόγου, δεύτερον διότι, ἐνῶ ἴσως πιστεύουν εἰς τὰ αἰτήματα τοῦ Ταμείου, δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ κακοκαρδίσουν τὴν Διοίκησιν, καὶ τέλος διότι τὴν πολιτικὴν τοῦ Ταμείου ἐναντι τῆς Διοικήσεως δὲν τὴν καθορίζει τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, πολλάκις δὲ καὶ δὲν λαμβάνει τοῦτο γνώσιν ὠρισμένων σοβαροτάτων ἐνεργειῶν, ὡς π.χ. ἡ καταπολέμησις τοῦ αἰτήματος τῆς χορηγήσεως παιδικῆς μερίμνης. Ἐτι περισσότερο, εἶναι ζήτημα ἐὰν οἱ κ.κ. Σύμβουλοι ἔχουν παρουσιασθῇ ἔστω καὶ μίαν φορὰν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἵνα σχηματίσουν ἰδίαν γνώμην περὶ τῶν ἀντιπαλληλικῶν προθέσεών τῆς.

Ἴδου ἐν ὀλίγοις τὰ ὀλέθρια σφάλματα τοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ ἀκόμη μεγαλύτερα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, τὰ ὅποια προεκάλεσαν τὴν διαφωνίαν μας καὶ τὴν συνοδοσιοφίαν τοῦ Ταμείου με τοὺς ἀριστεροὺς, με ἀποτέλεσμα νὰ μὴ λυθοῦν μέχρι σήμερον τὰ αἰτήματα τοῦ Ταμείου, τὰ ὅποια εἶναι ζωτικώτατα εἰς τὸ Προσωπικόν.

Ἄφελῆς ἐρώτησις

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν Λέσχην, ἐλέχθη ἐκ μέρους τῆς Διοικη-

τικῆς Ἐπιτροπῆς μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς: «Πρὸ ἕξ μηνῶν κατῴρδωσεν ὁ Σύλλογος νὰ συμμετάσχη αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συντάξων. Τὴν νομίζετε ἄραγε ὅτι εὐρομεν ἐκεῖ; Ἐμπᾶτε «σκύλοι κ' ἄλεστε καὶ ἀλεστικά μὴ δώσετε. Χιλιάδες χρυσῶν λιρῶν ἐχάθησαν ἐξ ἑλλείψεως στοιχειώδους ἐνδιαφέροντος πῶν ὑπευθύνων. Καὶ ὅμως εἰς τὸν τότε Ἐπιπροϊστάμενον τοῦ Ταμείου ἢ Διοικήσεως ἐπρότεινε νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιπροϊσταμένου καὶ αὐτὸ δὲν ἔγινε διότι ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν ἐδέχθη τὴν θέσιν ταύτην διότι εἶχεν ἀτομικὴς δουλειᾶς του ἐκτός τῆς Τραπεζῆς. Τὴν νομίζετε ὅτι ἔκαμαν τὸν ἀντάξιον διάδοχόν του; Κατ' ἐκλογὴν τὸν ἐπροβίβασεν ἡ Διοίκησις καὶ τὸν ἐτοποδέτησεν ἐκεῖ ποῦ αὐτὸς ἐζήτησε νὰ τοποθετηθῇ, δηλαδὴ εἰς θέσιν περιθιβεπτον καὶ πρὸ παντός προσοδοφόρον, παρὰ τὰς ἐντονωτάτας διαμαρτυρίας τοῦ Συλλόγου».

Καὶ εἰς ἐκ τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συγκέντρωσιν, ἐν τῇ ἀγανακτήσει του, ἀντὶ νὰ τὰ θάλῃ με τὴν Διοίκησιν, ἠρώτησεν «ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ Προϊστάμενοι». Τὴν τοὺς ἠθελε νὰ τοὺς μάθῃ ὁ ἀγαθὸς Συνάδελφος; Αὐτοὶ τῇ δουλίτσα τοὺς ἔκαμαν. Ἄλλ' ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς;

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ἘΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ,,

Ὁ Συνάδελφος καὶ πρῶτον Σύμβουλος τοῦ Ταμείου Ὑγείας κ. Χαρ. Θεοδωρίδης μᾶς ἔστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἐπειδὴ δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ ἀπαντήσω, ὡς εἶχον καθῆκον, κατὰ τὴν τελευταίαν Συνέλευσιν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τῆς 17ης τρέχοντος, λόγῳ τῆς περασμένης ὥρας (11 μ.μ.) καὶ τῆς μεγάλης κοπώσεως τῶν ἐναπομεινάντων ὀλίγων συναδέλφων, εἰς ὅσα διὰ λογαριασμόν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶπεν ὁ κ. Διευθυντῆς τοῦ Ταμείου, εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐνασκηθέντος ἐκ μέρους μου ἐλέγχου, παρακαλῶ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλογικοῦ μας Δελτίου, ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν φιλοξενίαν εἰς τὰς στήλας του τῆς ἀκολουθοῦσας ἀπαντήσεώς μου.

Ἡ ἄσκησις καλοπίστου ἐλέγχου τῶν πράξεων καὶ παραλείψεων τῆς Διοικήσεως Σωματείων, δὲν ἀποτελεῖ ἐπικρίσιν προσωπικῆν, καθάποτέ ἐν τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐλεγχόμενων, ὡς ἰσχυρίσθη ὁ κ. Διευθυντῆς τοῦ Ταμείου, ἀλλ' ἀποτελεῖ δικαίωμα καὶ καθῆ-

κων τῶν μελῶν των, ἐπὶ τῷ τέλει καλύτερας λειτουργίας καὶ ἀποδόσεως τούτων καὶ διασφαλίσεως τῶν συμφερόντων των.

Τοῦτο δὲν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των οἱ διοικούντες τὰ Κοινά, οἱ ὅποιοι ὀφείλουν, ὄχι μόνον νὰ ἀποδέχωνται ἀνευ δυσφορίας καὶ ἀπωλείας τῆς ψυχραιμίας των τὸν ἔλεγχον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιδιώκουν τοῦτον ἔστω καὶ ἂν δὲν συνοδεύηται μετ' ἐγκώμια διὰ τὸ ἔργον των.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν δὲν εἶπον, ὅτι ἡ αὐτοτέλεια καὶ αὐτοδιοίκησις τοῦ κλαδικοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου μας, τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας, σημαίνει πλήρη ἐξάρτησιν τοῦτου ἐκ τοῦ Συλλόγου, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐννοεῖται ἄσκησις οἰκονομικῆς πολιτικῆς διαφορῆς καὶ ἀντίθετος τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὁποίου καὶ ἐν στενῇ καὶ ἁρμονικῇ συνεργασίᾳ, ὡς ἐγένετο πάντοτε εἰς τὸ παρελθόν, δὲν νὰ ἐπιδιώκῃται ἡ ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων καὶ ἡ ἱκανοποιητικὴ ἐπίλυσις τῶν οἰκονομικῶν αἰτημάτων τῶν ὑπαλλήλων.

Κάθε παρέκκλισις ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ μονομερῆς ἐνέργεια τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ζημιώνει μεγάλως τὰ οἰκονομικά μας συμφέροντα, διαιρεῖ τὸ προσωπικὸν ἔναντι τῆς Τραπεζῆς καὶ δημιουργεῖ μεγάλας ἀνωμαλίας, ὡς ἀπεδείχθη περιτρώως ἀπὸ τὰ τελευταῖα γνωστὰ εἰς ὅλους μας γεγονότα.

Συνεχίζων ὁ κ. Χαρ. Θεοδωρίδης, γράφει ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου μετεβίβασθησαν τὰ ἐθρῆ τῆς Τραπεζῆς εἰς τοὺς ὤμους τῶν Συναδέλφων καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνοντο προσλήψεις Δακτυλογράφων ἀφοῦ ἡ Τράπεζα διδίδι τὸ Προσωπικὸν καὶ τέλος ὅτι δὲν δεκριθῆν τὸ Συμβούλιον διὰ φειδῶ, ἀλλὰ διὰ πολυτέλειαν καὶ δημιουργίαν ἐντυπώσεων.

ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΤΣΑΚΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπεβίωσε τῇ 17 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ἀπροσδοκῆτως, ἔπειτα ἀπὸ δλιγήμερον ἀσθένειας, ὁ συμπαθέστατος εἰς ὅλους ἐκλεκτός Συναδέλφους ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΤΣΑΚΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐπιδεωρτῆς τῆς Τραπεζῆς μας.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ὁ Σύμβουλος κ. Ἀδαν. Τσολλάκης καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιδεωρσεως ὁ Διευθυντῆς κ. Βορίδης διὰ ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Σεμνὰ καὶ ἀδόρυθα, βίως ἔζησε, ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη τὴν τελευταίαν Κυριακὴν, τοῦ Μαρτίου, ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ. Εἰσελθὼν νεώτατος εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀνήλθε μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμίδας τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱεραρχίας μετ' ὀνόματι τῆς ἰδίας αὐτοῦ δυναμείας καὶ ὀνομάζετο διαδοχικῶς Ὑποδιευθυντῆς τῶν Ὑποκτῶν Καλαμῶν, Πατρῶν, Ἀθηνῶν, Διευθυντῆς τοῦ Πρακτορείου Νέας Ὑόρκης, Ἐπιδεωρτῆς, Διευθυντῆς τῆς Βιομηχανικῆς Πίστews. Πρὸ δεκαετίας Διευθυντῆς τοῦ μῆματος Ἐργασιῶν ἔ) Χρημῶν ὄν, ἐκλήθη νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του καὶ εἰς εὐρύτερον τομεᾶ τῆς Δημοσίας Ζωῆς, γενόμενος συνυπουργὸς μετὰ τοῦ ἐκλιπόντος Διοι-

κτοῦ Ἀλεξάνδρου Κοριζῆ, διὰ νὰ φθάσῃ τελικῶς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἰωάννης Ἀρβανίτης ὑπέφραξεν ὑπόδειγμα αὐτοδημιουργήτου ἀνθρώπου. Λευκότατος καὶ ἱκανότατος, ἐβλεπε πάντοτε τὰ ἀξιώματα νὰ ἐρχωνται πρὸς αὐτόν, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ τὰ ἐπιδιώκῃ. Ἡ ἐργατικότης του ἦτο ἀφθαστος καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶχε φθεῖρει πρῶτως τὴν ὑγείαν του. Ἐκ τοῦ ἀγαθωτάτου ψυχικοῦ τὸν κόσμου ἐξεποσεύοντο πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν σκέψεις, αἰσθήματα καὶ ἀποφάσεις πλήρη ἀνωτερότητος.

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων ὄστις ἐπὶ δεκαετηρίδας εἶχε τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγῃ τὸν Ἰωάννην Ἀρβανίτην μεταξὺ τῶν μελῶν του — καὶ εἰς μίαν περίοδον καὶ Ἀντιπροσδρῶν του — ἀπευθύνει πρὸς τὴν σεβαστὴν μτέρα του καὶ τὴν οἰκογένειάν του τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅπως ἀδοκῆτως ἀπεβίωσε τὴν 24 Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ὁ διακεκριμένος φυματολόγος ἱατρός τοῦ Ταμείου Ὑγείας ΔΗΜ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο τὴν ἐπομένην.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου Ὑγείας ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Σωτ. Τρουπάκης καὶ ἐκ μέρους τῶν ἱατρῶν τοῦ Ταμείου ὁ Ὑψηλῆς ὀφθαλμολόγος κ. Βασ. Τσοπέλας δι' ἐμπνευσμένων λόγων, ἐξάραντες τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος.

Ἐξ ἄλλου ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ ΤΥΠΕΤ δραχμὰς 50.000 εἰς μνήμην τοῦ ἀνεκτιμῶντος ἐπιστημονοῦ καὶ ἀνθρώπου, οὗτινος τὸν πρόωρον θάνατον ἐδρήνησαν δολοκλήρον τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς μας.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς συναλεῖδον ἐκτάκτως σήμερον τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1947 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ προσφιλοῦς συνεργάτου του, ἱατροῦ φυματολόγου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Β. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ἀνθρώπου ἐξαιρετοῦ ἤθους, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν προσεγγόντος ἀνεκτιμῶντος ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ταμεῖον, ἀγαπήσαντος τοὺς ὁκοποῦς του καὶ ἀφοσιωθέντος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν των μετ' ἀποστολικὴν διάθεσιν, ψηφίζει ὁμοφώνως τὰδε :

- Νὰ παρακολούθησιν τὴν ἐκφοράν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἐν ὤματι.
- Νὰ ἀποχαιρέτησιν τὸν νεκρὸν ἐκπρῶσπος τοῦ Ταμείου.
- Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ ἐκλιπόντος εἰς τὸ Ἀντιφωτιστικὸν Ἱατεῖον τοῦ Ταμείου.
- Νὰ ἀποσταλῇ συλλυπητήριον γράμμα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
- Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ τύπου.

Ὁ Πρόεδρος
ΓΡΗΓ. ΡΙΤΣΟΣ

Ὁ Διευθυντῆς
ΔΗΜ. ΣΑΓΚΡΕΙΩΤΗΣ